

ПАГОНЯ

STOWARZYSZENIE MUZEUM
OSRODEK KULTURY BIALOBRZESKIEJ
• HAJNOWSKA
17-200 Hajnowka ul. 3 Maja 42
tel. (085) 682 24 80
BIBLIOTEKA
47 10 00 00

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 29 (43)

17—23 верасня 1993 г.

Кошт 10 рублёў

«Пацёмкінская вёска»
У ЦЭНТРЫ ВІЛЬНІ

Інструкцыя ДЛЯ
АМЭРЫКАНСКАГА
ЖАЎНЕРА. Перадрук.

ВІТАЎТ І ЯГАЙЛА. Гіста-
рычны нарыс.

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Масква.

Як засудзілі спадара Жыня

«Пагоня» у мінулым нумары паведамляла аб Сьвяце беларускай вайскавай славы ў Горадні. Як вядома, гарвыканкам адмовіў ініцыятыўнай групе (Гарадзенская рада БНФ «Адраджэньне») у правядзеньні мітынгу з гэтай нагоды, бо ўрад заранёў абвясціў, што ўсякія спробы прадставіць дзень 8 верасня як нацыянальнае сьвята супярэчыць рашэньню Вярхоўнага Савету рэспублікі, які зацвердзіў пералік сьвятаў і памятных датаў, што адзначаюцца беларускім народам, бо быццам дастаткова няпэўнай выглядае сама трактоўка бітвы пад Воршай 8 верасня 1514 года, ды няма ніякіх падстаў выкарыстоўваць гэту дату для абвешчання адносна паміж двума народамі...

Аднак, нягледзячы на ўсе гэтыя штучныя забароны, сьвята ў Горадні

адбылося, як адбылося яно ў Менску і іншых гарадах Беларусі. І, дарэчы, бралі ў ім удзел ня толькі беларусы, але й рускія, і палякі, габрэі, нават мой знаёмы армянін. Бралі ўдзел усе, хто сёння адчувае й разумее, у каго бальш душа за Бацькаўшчыну, за беларускі народ, за нашу дзяржаўнасць. Нягледзячы на ўсе цяжкасці і перашкоды, сьвята ў Горадні атрымалася, без усякага парушэння парадку і дарожнага руху.

Толькі ўжо назаўтра пачаліся цяжкія будні для старшыні рады Кастуся Жыня. Яго ўжо раптам зранку шукае міліцыя. Ужо быў складзены і падпісаны пратакол, у якім у сувязі з парушэннем артыкулу № 166 адміністрацыйнага Кодэксу інкрымінуецца віна К. Жыню ў правядзеньні на санскіраванага мітынгу. Давёў да ведама «парушальніку» намеснік начальніка Ленінскага РАУС Горадні

маёр Конкін.

Жынь адмовіўся падпісваць пратакол. Па-першае, таму, што рашэньне аб правядзеньні сьвятаваньняў прымала Рада, а ня ён. А па-другое, што дакумэнт быў складзены парасейску, а не на дзяржаўнай мове.

Аднак у РБ усё робіцца проста. Пад пратаколам зрабілі допіс: адмовіўся падпісваць таму, што складзены парасейску. І Жыня ў суправаджэньні старэйшага лейтэнанта службовым аўтамабілем накіроўваюць адразу ў Ленінскі суд Горадні.

Дзяжурны суддзя доўга разглядаў складаны пратакол, зьдзіўляўся незвычайнай справе, задаваў розныя пытаньні, урэшце, ня ўцяміўшы, напэўна, справы, перапытваў у міліцыянта, хто складаў гэтую паперу і чаму менавіта на Жыня. А ўрэшце пацкавіўся, якое гэта сьвята Жынь

ладзіў, і дзе яно адзначалася ў гісторыі. Падсудны добрых дзесяці хвілін вымушаны быў чытаць суддзі лекцыю па гісторыі Беларусі, а цікавая сакратарка наважалася ўдакладняць, таксама для пратаколу, — «... в каком году эта битва была?»

Наступіла хвіліна роздуму, майчаны, як ля помніка загінуўшым воінам на заўчаранім сьвяце, якое ладзіў небарака Жынь.

Нарэшце суддзя аб'яўляе: «Константин Владимирович, признаю Вас виновным в нарушении установленного порядка проведения уличных митингов и шествий и делаю замечание».

Як бы там ні было, шаноўныя грамадзяне Беларусі, але суд над Жынем адбыўся, а гэта значыць, над ушанаваньнем памяці нашых продкаў, якія складалі свае жыццці, каб некалі на гэтай зямлі існавала наша дзяржаўнасць, наша культура, традыцыйная талерантнасьць, вольналюбства, павага да чалавека і каб мог нарадзіцца той самы Жынь і той самы суддзя.

М. КАРНЕВІЧ.

Пра аўстрыйскія магілы

Днямі на тэлебачаньні Вены адбылася незвычайная перадача, удзел у якой ўзялі двое гарадзенцаў — спадары Ю. Крыніцкі і Ю. Маслоўскі. Госьці з Беларусі вялі расповяд пра загінуўшых у гады Другой Сусьветнай вайны на тэрыторыі нашай краіны аўстрыйскіх жаўнераў. Як высветлілася, большасць могілак аўстрыйскіх жаўнераў знаходзіцца на Гарадзеншчыне. Яшчэ выступаючыя расказалі пра тое, што, пачынаючы з 1992 года, на могілках жаўнераў сталі весьціся малебныя, якія сталі магчымымі толькі з набыццём нашай краінай незалежнасьці.

Малыя шанцы

Аўгустоўскага каналу

Апошнім часам вядзецца шмат гаманы наўкол беларускай часткі Аўгустоўскага каналу. Ініцыятары аднаўленьня гэтага воднага шляху даводзяць мноства аргументаў для яго існаваньня. Аднак у асяроддзі кіраўніцтва рачнога порту «Горадні» існуе іншая думка. Тут лічаць, што ня трэба сьпяшацца ўкладаць дзяржаўныя сродкі на аднову беларускай часткі каналу, бо на гэтую справу

сёньня патрэбны дзесяткі мільёнаў рублёў. А перашкоды скарыстаньня Аўгустоўскага каналу вельмі малыя, бо наўрад ці спатрэбіцца эканоміцы рэспублікі гэты водны шлях.

Порт, нарэшце, выплаціў пазыкі

Дажджлівае, поднае лета станюча адбілася эканамічным становішчы гарадзенскага рачнога порту. Амаль цэлае лета порт безперанайна працаваў, пастаўляючы будаўнічы пясок вытворчым прадпрыемствам гораду.

Дзякуючы спрыяльнаму надвор'ю, рачнікі выканалі неабходны плян перавозак і атрымалі добры прыбытак, што дазволіла партавікам разлічыцца з крэдыторамі.

З верасня рачны порт працуе на ўласны прыбытак.

Перамогі

бываюць розныя

Днямі ў спорткомплексе «Уручча» адбыліся дзеве гульні папярэдняга этапу розыгрышу Кубка Эўрапейскіх чэмпіёнаў па гандболу паміж Менскімі арміяцамі і чэмпіёнамі Эстоніі — клубам «Кэхра». Як і чакалася, перамогу па выніку дзвух сустрэч атрымалі беларускія чэмпіёны. Першая гульня — лік 33:21 на карысьць менчукоў. Паядынак у адказ скончыўся

сэнсацыяй — лік 21:26 на карысьць гасьцей.

Калі рабіць нейкія вы, трэба заўважыць, што фактычна перамога беларускага клубу была здабыта ў стартывы 10 хвілін першай гульні, а далей жа нашы хлопцы дагульвалі час. Чаго нельга згадаць пра гульцоў эстонскага клубу. Госьці з усіх сілаў стараліся паказаць сваё майстэрства, характар. Менскі ж, наадварот, больш нагадваў медзю ў перадажым зімовым сном. Здавалася, што іх зусім не турбаваў прэстыж клубу і дзяржавы. Відаць, меў рацыю адін з глядачоў, калі заўважыў, што беларусы сьпяць і бачаць сябе ў знаках эўрапейскіх гандбольных клубах. Але з такімі непрафэсійнымі адносінамі да гульні маладым гульцам менскага СКА тамака рабіць няма чаго.

Дарэчы, паралельна са стартывымі паядынкамі папярэдняга этапу ў Балгарыі праходзілі фінальныя гульні чэмпіянату Эўропы па гандболе сярод юнакаў. Нашы дзяўчаты ў вострай барацьбе за 5-е й 6-е месцы саступілі зборні Румыніі з лікам 20:23.

Г. А.

Баль для бізнэсмэнаў

Фонд адраджэньня Гарадзенскай капэлы рыхтуе вечар адпачынку для дзелявых людзей. Праграма вечару самая разнастайная: выступленьне аркестру, хору, салістаў капэлы. Сваё мастацтва прадэманструюць юныя таленты. Адбудзецца прэзэнтацыя круглага стала «Бізнэс і культура». Будзе працаваць выстава творчых работ гарадзенскіх мастакоў, прагучаць бардаўскія і эстрадныя песні. У заключе-

чэньне перад прысутнымі выступяць танцоры, якіх на сцэне зьменіць эратычнае вар'эта.

Заявы можна рабіць па тэлефоне 45-21-77.

Вуніятаў

«адфутбольваюць»

Гарадзенскія вуніятаў зьявіліся ў вобласны гаспадарчы суд, каб абскардзіць рашэньне аблвыканкаму аб перадачы базыльянскага храма праваслаўнай царкве. Атрымаўшы праз дзень адмову, вуніятаў 13 верасня накіравалі сваю заяву ўжо ў Вышэйшы гаспадарчы суд Рэспублікі Беларусь.

Кракаў

13 верасня з Англіі ў Варшаву перавезены астанкі гэнэрала Ул. Сікорскага, які ў 1939-1943 г.г. быў галоўнакамандуючым і прэм'ерам польскай дзяржавы. Учора астанкі перавезены ў Кракаў, дзе сёння, 17 верасня, яны будуць перахаваны на Вавэлі.

Р. М.

Пра што гаварыў беларускі міністр у Вільні

Візыт міністра замежных справаў Рэспублікі Беларусь П. Краўчанкі й міністра адукацыі У. Гайсёнка ў Летува супаў з 1 верасня. Гэты дзень візыту быў амаль цалкам прысьвечаны кантактам міністраў і іх калегаў з беларускай грамадзкасьцю Вільні. Апроч урачыстасьцяў з нагоды адкрыцця беларускіх класаў у школе № 17 (з расейскай мовай навучаньня) адбылася выцечка па беларускіх мясцінах Вільні (яе праводзіў малады гісторык Ю. Шаўцоў), пашыраная канфэрэнцыя міністраў і прадстаўнікоў вільнскай грамадзкасьці ў пэдагагічным унівэрсітэце.

На канфэрэнцыі прысутнічалі абодва міністры, іх прадстаўніца «каманда», рэктарат унівэрсітэту, беларускія настаўнікі й студэнты, кіраўнікі суполак і клубоў, журналісты. Сустрэчу адкрыў даклад В. Стэха, кіраўніка клубу «Сябрына», з рэзкай крытыкай пазыцыі беларускага ўраду

ў дачыненні да вільнскай беларушчыны. Пасьля кароткага прывітальнага слова рэктара пэдунавэрсітэту прагучала доўгае выступленьне П. Краўчанкі, сутнасьць якога была ў аптымістычнай ацэнцы палітыкі сёньняшняга ўраду ў зьнешнепалітычнай і культурніцкай сферах. У прыватнасьці, была прыадчынена таямніца пра той дыпляматычны двубой, які вядзе Беларусь з Чэхіяй за месца ў Савеце Бясьпекі ААН. Як і варта было чакаць, нягледзячы на спробы П. Краўчанкі прыцягнуць увагу грамады да іншых удзельнікаў урадавае дэлегацыі Беларусі, галоўныя пытаньні былі скіраваны да яго.

Адказваючы на пытаньне, ці не ўцягне, урэшце рэшт, пракамуністычны парламент Беларусі — вайсковая-палітычная канфэдэрацыя з Расеяй. П. Краўчанка выказаў зьдзіўленьне, як магло паўстаць само гэтае пытаньне... На яго думку Ельцын — антыкамуніст, а па-другое, ён як міністр

замежных справаў, можа амаль запэўніць, што такога саюзу з Расеяй ня будзе. Што ж датычыць камуністаў, дык і яны людзі розныя, а камуністычны рух, па словах П. Краўчанкі, самы папулярны на Беларусі сярод іншых палітычных плыняў. Апроч таго, разам з міністрам Гайсёнкам, спадар Краўчанка запэўнівалі аўдыторыю ў сваёй пільнай увазе да вільнскай беларушчыны, выказаўшы надзею, што беларуская гімназія «вернецца ў сваё законнае месца, у Базыльянскія муры».

Пытаньняў ад аўдыторыі сапраўды было шмат, галоўным чынам, яны тычыліся сацыяльных аспектаў: грамадзянства, візы, пэнсіі, адукацыі й г. д. Прагучалі дыпляматычныя дыфірамбы ў адносіх летувіскага ўраду, рэктарату пэдунавэрсітэту, беларускага ўраду і, у прыватнасьці, ў адрас П. Краўчанкі...

Калі змрок ахутаў Вільню, загарэліся вокны кавярняў і рэстарэцыяў,

у адной з іх — у «Літарату светайне» супрацоўнікі беларускіх міністэрстваў і ведамстваў змаглі сустрэцца са сваімі летувіскімі калегамі й актывам вільнскай беларушчыны ў больш нязмушанай, цёплай абстаноўцы. Адны адпачывалі, другія працягвалі работу. Кантакты, кантакты...

«Беларуская» частка візыту беларускай дэлегацыі ў Летувіскую Рэспубліку дала магчымасьць, прынамсі ўпершыню намацаць балявыя кропкі беларушчыны ў Летуве й сфармуляваць тое кола пытаньняў, якімі неўзабаве павінна будзе заняцца беларуская дзяржава: беларуская адукацыя ўсіх ступеняў у Вільні, рэалізацыя праектаў па сродках масавае беларускае інфармацыі, музэю й г. д., юрыдычная й сацыяльная апека над грамадзянамі Беларусі, памяжоўныя кантакты тысячаў жыхароў абедзвух маладых дзяржаваў, далейшы лёс маладых беларускіх гуманітарыяў і Вільні.

С. В.

ВІЛЕНШЧЫНА

Тоўстая свечка з партрэтам Папы і «пацёмкінская вёска» на праспэктзе Гэдыміна

1. Напярэдадні

Цырыманіял візіту Сьвятога Айца становіцца ўсё больш падобным на цырыманіял сустрэч у мінулым генэральных сакратароў і другіх асоб савецка-большавіцкай іерархіі. Усё тая ж «пацёмкінская вёска» — фарбуюцца фасады дамоў, ля якіх будзе праяжджаць высокі госьць (фарбуем ненадоўга, праз год ад фарбы й сьледу не застанеца). Брукуем вуліцы, зразумела, у цэнтры, сьмецьце адсоеўмаем далей, з вачэй прэч, рэпітуем парады, цырымоніі прыезд — сустрачы — ад'езд. Складаем сьпісы «першачаргоўцаў» (раней іх называлі прадстаўнікамі народу). Можна здагадацца, што для іх у тэрміновым парадку вышукваецца нацыянальнае адзеньне і ўсё астатняе. На сьценах — плякаты, у вітрынах — сувэніры. Найбольш уразлівы сувэнір — тоўстая свечка з партрэтам Папы. Добры падарунак для прыхільнікаў пасядзець пры свечках.

Рыхтуюцца ўсе, у тым ліку і ўлады. Гэта ня жарты — вырашыць, якім чынам былым камуністам-атэістам (а можа, каталікам цэкоўскіх катакомбаў) вітаць Сьвятога Айца. Ці ца-

лаваць яго пярсьцёнак? Ці знойдзеца такі клерык ці ксёндз, які навуча, як весьці сябе ў касьцёле? Абразок з не так далёкага мінулага. У Катэдры ўстаноўлена труна з цэлам сьветлай памяці І. Сьцепанавічуса. Прыбываюць і ўлады. Ля ўваходу — тэлевізійныя апэратары. Улады хочуць, каб народ іх бачыў з папуліска спрыяльнага ім боку, а таму становяцца тварам да камэр, а сьпінай да аўтара. Ксяндзу — арганізатару прыходзіцца тлумачыць, што так нельга, не старшыня Вярхоўнай рады й яго каманда зьяўляюцца галоўным «пірагом» сьвята, і прыйшлося ім павярнуцца (а са сьпіны шмат з іх выглядае куды разумней і прывабней).

«Сьведчым Хрысту», — заклікаюць мэдалі, плякаты.

Сьведчым Хрысту! Сьведчым антыхрысту й суцэльнаму вар'яцтву. Кажуць, у Афрыцы, у нейкім Бантустане, Сьвяты Айцец гэта заўважыў. І сказаў, што лепш галодных накармілі й душы ачысьцілі. А што, калі й намі, як тымі бантустанцамі, Папа будзе незадаволены? Хто будзе кусаць локці? Няўжо толькі лідэры?..

Паводле газэты «Рэспубліка».

2. Напрыканцы

Велізарнае значэньне меў візіт Папы Рымскага Яна Паўла II ня толькі для каталіцкай царквы, але й для ўсяе Летувы. Казані Сьвятога Айца, прамоўленья, дарэчы, на добрай летувіскай мове, нясуць у сабе вялікі сэнс дзеля розных сфэраў жыцьця краіны.

У Летуве, дзе акупацыйныя ўлады на працягу паўстагоддзя нахабна зьнішчалі рэлігію, царкву, пасля ўзнаўленьня незалежнасьці ўсе кінуліся да іншай скрайнасьці, і ня толькі асобныя ксяндзы, але й біскупы спрабавалі ўмешвацца ў палітыку партыяў. «Праблема гэтага гістарычнага пэрыяду патрабуюць наданьня вялікай увагі сацыяльным аспектам вашага жыцьця. Але як дзяржава не павінна мяшацца да рэлігіі, так і ксяндзы не павінны лезьці да партыйнай палітыкі й дзяржаўных справаў», — сказаў Ян Павал II у сваёй казані, прамоўленай у Віленскай Катэдры.

Каталіцкая грамадзкасьць Летувы прыклала нямала намаганьняў да таго, каб Сьвяты Айцец наведаў краіну, аднак гэта стала магчымым толькі цяпер — у незалежнай Летуве. І ўсё ж трэба сумленна прызнацца, што Папа Рымскі прыехаў у краіну, свабодную толькі фармальна. Нашаму чынавенству й напярэдадні,

й пад час самога візіту надта ж хацелася выглядаць сьвяцейшымі за самога Папу. Як і ў савецкія часы, відавочна, пераважала форма.

Цэнтр Вільні быў закрыты для транспарту за дзень да пачатку візіта: потым яшчэ на чатыры дні. Закрылі ня толькі горад, але й рынак на ўскрайку горада ў Гарунах, як быццам ад гэтае канкрэтнае забароны можа зьнікнуць сама такая зьява. Кіраўніцтва Вільні забараніла па ўсёй сталіцы продаж алкагольных напояў — нават віна й піва — і дні 4 і 5 верасня. У суботу такая «пацёмкінская вёска» пратрымалася ў цэнтры, на праспэктзе Гэдыміна, а ў нядзелю палітыка цьвярозасьці, накінутая аймамі горада, ляснула й там.

Адзіныя, хто й да візіту Сьвятога Айца, й пад час яго паказалі сапраўднае аблічча, былі банкіры Летувы. Яны ўсяляк імкнуліся напярэдадні візіту зьбіць цэны на канвэртаваную валюту. То не скупляючы яе, то не прадаючы, парушаючы законы ў разьліку на практычна дармавыя даляры й маркі замежных пілігрымаў.

Але міф, які стварылі банкіры і ўлады, ляснуў (Вільня прыняла толькі 20% чакаемых пілігрымаў, летувіская чыгунка — толькі 5% чакаемых пасажыраў) і вынік не прымусіў сябе чакаць — курс канвэртаванай валюты рвануў угору.

Паводле газэты «Летувос рітас».

Як падзяліць чыгунную станцыю?

За права праезду на грузавых машынах па тэрыторыі Беларусі летувіскія кіроўцы павінны будучы плаціць 150 даляраў.

«Гэта адзіная краіна, з якой мы да гэтай пары ня можам дамовіцца аб умовах, зручных для пасажыраў. У гэтым пытаньні мы знайшлі агуль-

ную мову з Польшчай, Нямеччынай, Расеяй. Прычыны хутчэй эканамічныя, а не палітычныя», — сказаў карэспандэнт ЭЛБТА І. Біржышкіс (міністр шляхоў зносін). На думку беларусаў, іх краіна тэрытарыяльна, і яны разьлічваюць на іх выткі. Бадай што яны маюць рацыю. Па тэрыторыі Беларусі

праходзяць галоўныя дарогі з Эўропы ў Расею, з Захаду на Усход, з поўдня на поўнач.

Беларускі бок хоча, каб транспартныя плыні рэгуляваліся на парытэтных пачатках, аднак па дарогах Беларусі праходзіць толькі летувіскага транспарту, як і беларускага — па Летуве.

Другая праблема — чыгунка, якая перасякае тэрыторыі абедзьвух дзяржаваў. Напрыклад, чыгункавая дарога на Друскенікі, Адуцішкі й Вялікае Сяло (Діджасаліс) праходзіць па беларускай тэрыторыі. Беларусы прадставілі свой прэзэнт, але яшчэ не дасягнута дамоўленасьць аб тым, як падзяліць чыгункавую станцыю Адуцішкі, якая знаходзіцца акурат на мяжы. Трэба дамаўляцца й аб транспарце, які ідзе праз Дзявенішкі.

С. В.

Інструкцыя для амэрыканскага жаўнера

Амэрыканская армія можа высадзіцца ў любой краіне пры ўмове, што яна не гарыстая, тамака няма зімы, а непрыяцель слаба ўзброены.

Ад вайскавай апэрацыі «Рэстар хоўп» у Самалі ёсьць карысьць ня толькі для жыхароў гэтай краіны, мы, г. зн. уся астатняя рэшта сьвету, таксама можам пакарыстацца чым-нечым.

Напрыклад, адзначым тое, як мы штодня бяздумна падаем пры павітаньні правую руку й нават не задумваемся, чаму менавіта яе. Адказ часам бывае вельмі простым. Яго можна адшукаць у 18-старонкавай брашурцы, выдадзенай галоўным камандаваньнем арміі Злучаных Штатаў. Надрукавалі яе якраз з нагоды апэрацыі «Рэстар хоўп», а ўручалася яна ўсім жаўнерам, якія пасылаліся ратаваць Самалі. Ёсьць у брашурцы, між іншым, штабавая інструкцыя на конт таго, што з тубыльцамі трэба вітацца абавязкова правай рукой. Пры гэтым экспэрт па культуры тлумачыць: у шмат якіх краінах левая рука ўжываецца дзеля мэтай, таямніча пазначаных як «некатарыя цялесныя чыны». Адсюль традыцыя падаваць правую руку, а таксама рызыка, што самаліец мог бы разьлюшчыцца, калі б камандос падаў яму левую руку. А тады магла б лягнуць уся апэрацыя па аказаньні гуманітарнай дапамогі...

Добра ведаючы, што працяг рукі можа аказацца не адзінай рэакцыяй на ўбачаных прадстаўнікоў мясцовага

людзі, галоўнае камандаваньне засьцерагае, што ані ў якім выпадку нельга на знак павітаньня цалавацца з самалійкамі або абдымаць іх. З набыццём ўетнамскага вопыту ў амэрыканскім штабе, відавочна, запанавалі рэалізм. Яго праявай зьяўляецца таксама выдрукаваны чорным на белым дазвол цалавацца з мужчынамі. Не ад сёньня мы ведаем, што амэрыканскае жаўнерства ва ўпакораных краінах не адмаўляе сабе ў ніякай самай неверагоднай прыемнасьці.

Інструкцыі галоўнага камандаваньня для закінутых на неведомую тэрыторыю камандосаў маюць на мэце ня толькі засьцерагчы перад непрыемнасьцямі, але таксама — дапамагчы дасягнуць посьпеху. Спецыяльны разьдзел прысьвечаны таму, як атрымаць давер тубыльцаў і нават аўтарытэт сярод іх. Пэнтагон радзіць сваім жаўнерам паказваць самалійцам багацьце свайго лексікану, прыгожае маўленьне. У прыватнасьці, жаўнеру падказваюць ужываць вершаваныя радкі або доўгія фразы, цяжкія як для вымаўленьня, так і дзеля зразуменьня. Карацей, сяброўскі посьпех мае быць забяспечаны і, падобна, ня толькі ў Афрыцы.

Праўда, у брашурцы няма тых паэтычных прыкладаў, якія б камандаваньне жадала чуць у размове сваіх

жаўнераў з самалійцамі...

Карысьць для сьвету ад апэрацыі «Рэстар хоўп» не абмяжоўваецца, ясная справа, адной толькі брашуркай галоўнага камандаваньня. Дзякуючы гэтаму мэрапрыемству, мы таксама, нарэшце, даведаліся, у якіх умовах найвялікшыя вайсковыя дзяржавы вольнага сьвету гатовыя выкарыстаць сваю моц у мэтах ратаваньня народаў, з якіх чыняцца злачынствы. Нашу задачу палягчаюць шматлікія журналістыкі камэнтары, з якіх вынікла папулярнае сёньня выслоўе: «Гаворым Самалі, думаем пра Босьнію» паводле «Мы гаворым партыя...», якое страціла сваю былую папулярнасьць.

Такім чынам, неабходныя для ратаўнічай інтэрвенцыі ўмовы маюць быць наступнымі. Перадусім тэрыторыя, на якой спайняецца злачынства, павінна быць раўнінай. Аніякіх каб не было пагоркаў або тым больш — гор, за якімі мог бы схаватца непрыяцель. Аніякіх рэк, якія трэба фарсіраваць. Клімат павінен быць цёплым. Не пажадана ў ніякім разе зіма.

Аднак тэрытарыяльна-кліматычныя ўмовы яшчэ ня ўсё. Акрэсьлены патрабаваньні да самога непрыяцеля.

Іранічная публікацыя парьжскага аўтара познаньскага часопіса цікавая тым, што надрукавана яна была на самым пачатку года. Сёньня мы бачым, якім відучым быў журналіст. Простае жаданьне перашкодзіць бандытам, якія раскрадаюць у Самалі харчы для галоднага насельніцтва, абярнулася для ЗША сітуацыяй, якая па-новаму, але вельмі ж нагадвае Ўетнам.

Падобная ж небясьпека чакае, як нам здаецца, Беларусь, калі яна будзе ўцягнэная ў таджыцкі або які-небудзь падобны канфлікт.

Ён павінен перш за ўсё, быць слаба й несучасна ўзброены. З ягонага боку было б вельмі прывабна, каб ён складаўся з асобных, нямоцных, неарганізаваных, варагуючых групавак. Мы не жадаем чуць пра кваліфікаваньня камандных кадры ў непрыяцеля. Інакш галасаваньне ў Радзе Бясьпекі на конт інтэрвенцыі ня будзе такім латвым.

Адным словам, нашыя чаканьні слушныя паводзінаў непрыяцеля зразумелыя: перад прыездам нашых аддзелаў ён ужо павінен стаць у добра агляданым месцы, кінуць зброю й выпрастаць угору рукі. Канешне, убачыўшы нашыя збройныя аддзелы, ён можа й уцячы, але абавязкова пакінуўшы на месцы сваю зброю. Гэтым самым у нас было б менш праблем з арганізацыяй лягераў для палонных і зьнізіліся б кошты апэрацыі.

Пасьля выкананьня некалькіх гэтых умоваў мы гатовы пасьпяшацца на ратунак катаванаму народу ў любым месцы Зямлі, несучы яму добрую навіну аб посьпеху ў памыснай пабудове новага ладу на сьвеце.

«Wprost».

Пераклад з польскай мовы.

ЭМІГРАЦЫЯ

Майстра Хведар з Таронта

Як заўжды Хведар Пятровіч Дзікавіцкі абудзіўся рана. Але з ложка ўставаць не сьпяшаўся. Наадварот, перавярнуўшыся на другі бок, паспрабаваў заснуць. Сон ня йшоў да яго. У галаве, парушыўшы ўсялякі лягчыны кірунак, роіліся думкі. На зьмену думкам пра дзяцінства прыляталі ўспаміны пра апошнія гады працы на заводзе, дзе сталаў, набіраўся жыццёвага вопыту, майстэрства. Страціўшы надзею заснуць, Хведар Пятровіч узяўся з ложка, знайшоў ліст паперы й пачаў пісаць пісьмо.

Добры дзень, каханы брат Міхась, вось і я ўжо на рэньце. Амаль сорак год працаваў на мэблевай фабрыцы-Таронта, і больш няма патрэбы ісьці на працу. Неяк зусім нязручна адчуваю сябе ў ролі рэньціста. Ды спадзяюся, што з цягам часу прывыкну. Адно ўжо добра, зараз маю шмат часу, каб напісаць табе ліст ці ўспомніць сваю родную вёску Вялікія Дзіковічы, сяброў. Дарэчы, ты пішаш мне, што ўсе яны жывыя, здаровыя, маюць нават унукаў. На жаль, я страціў сям'ю, і пахваліцца ў гэтым няма чым. Жонка й дзеці далёка ад мяне, пра іх лёс амаль нічога ня ведаю. Адна асалода ў жыцці — побач наша сястра Ліда.

Кожную нядзелю наведваю яе. Яна хварэе, не працуе, трэба тым-сім дапамагчы. Вось я й маю сабе такі нязвыклы занятак. Часам сустракаю ў сястры яе сына Джорджа. Ён наведвае маці, але яму не заўсёды хапае часу — сам разумееш: свая сям'я, жонка, дзеці — школьнікі. Ліда вельмі задаволена, калі бачыць сына, здаецца, усе хваробы пакідаюць яе.

Што тычыцца майго асабістага жыцця, то яно, ты ж ведаеш, ня было салодкім.

Апошнія гады працаваў майстрам на мэблевай фабрыцы. Вучыў навабранцаў сакрэтам свайго майстэрства. Праца, скажу табе, адказная, патрабуе ведаў, вопыту, часам нават сілы. Так павялося апошнія дзесяць год, што адміністрацыя нашай фірмы ганялася ў выніку эканамічных цяжкасцей за таннай працоўнай сілай. Наймалі пераважна выходцаў з Польшчы, Паўднёвай Амэрыкі. Сам ведаеш, што за працаўнікі палякі, ім бы толькі п'яніндзі, а аддачы небагата. Вось я іх і вучыў асновам інтэнсіўнасьці працы, якасьці, кваліфікаванага падыходу да абсталяваньня, хто не вытрымліваў цяжару, ішоў на вуліцу. Сустракаліся мне й вашы савецкія людзі. Скажу шчыра, іх трэ-

ба было таксама муштравать.

Крыўдна глядзець на сваіх суродзічаў, што дрэнна валодаюць мовай, камп'ютэрам, унівэрсальным дрэвапрацоўным станком.

Ведаеш, браце, мяне аніхто не вучыў працаваць якасна, адказна. Проста памятаю, калі нас з Гэрманіі ў сорок пятым амэрыканцы везьлі да сваёй краіны, то вельмі часта нагадвалі: хто будзе добра працаваць, вельмі хутка стане багатым чалавекам. Мне ох як хацелася жыць заможна! Таму я, не шкадуючы сілаў, працаваў. Там, дзе спэцыяльна патрабаваліся два чалавекі, я спраўляўся адзін.

Праца прынесла задавальненьне, павагу. Мяне перавялі ў цэх інкруставанай мэблі. Выконвалі замовы самых заможных людзей Канады, ЗША. Мэблю рабілі з дуба, чырвонага й лімоннага дрэва. Замовы былі самыя разнастайныя: для офісаў, палацаў, для абсталяваньня яхт, нават для ўласных самалётаў мільянераў. Заробкі былі хоць куды — тысяча даляраў за тыдзень. Відаць, таму й даражылі месцам — дзеля заробку. І ніхто ніколі не скардзіўся на стомленасьць ці дрэнныя ўмовы працы.

У цэху прапрацаваў ажно трыццаць гадоў, хацеў ужо адыйсьці на рэнту.

Ды папрасілі мяне папрацаваць майстрам з маладымі рабочымі. Дзесяць год вучыў іх працоўнай мудрасьці. Зараз, калі сустракаю каго-небудзь з былых вучняў, чую толькі падзяку. Многія запрашаюць у госьці. Бывае — хаджу, бывае — не.

Вельмі хочацца пабываць на старасьці гадоў у гасьцях на Бацькаўшчыне. Паглядзець на родную Берасьцейшчыну. Вось тут я б не прамінуў, зайшоў бы ў кожную хату. Слухаў бы з удзячнасьцю нашы беларускія песьні, гамонку. Глядзеў бы на нашых дзяўчат, якія водзяць на лугах карагоды.

Шаноўны Міхась, часам да нас у Таронта трапляе газэта «Голас Радзімы», у ёй багата цікавай інфармацыі. Асабліва пра беларускія вярчоркі. Прашу цябе, дашлі мне касэту з песьнямі нашага дзяцінства. Я іх буду слухаць і распаўсюджваць паміж нашымі беларусамі. Зараз, калі Беларусь стала незалежнай, многія ўспомнілі, хто яны й адкуль. А каб нас было больш сьведомых, неабходна як мага болей роднага, бацькоўскага.

Вось такі Хведар Пятровіч Дзікавіцкі, якога лёс закінуў далёка ад Радзімы. Ён яе не забыў і нядаўна з гуманітарнай дапамогай даслаў сваім родным некалькі тысячаў даляраў.

Г. ЛІС.

Абкамаўская дача

Неяк апошнім часам газэты не стракаецца ўжо таямнічымі загадкамі аб золаце партыі, яе першых кіраўніках, іх справах і г. д. Хоць, зрэшты, гэта натуральна, ды й колькі можна аб адным і тым жа, нягледзячы нават на тое, што ніхто й дагэтуль ня ведае, дзе падзелася тое золата, а даўно перафарбаваных лідэраў некалі авангарднай партыі зараз хутчэй сустранеш у шэрагах новых дэмакратычных рухаў ці камэрцыйных структурах.

Праўда, у нас на Гарадзеншчыне, у прыватнасьці, ніводная мясцовая газэта не пісала ні аб якіх партыйных скарбах. Напэўна, зараз на 99% былыя партыйныя лідэры ўладкаваны ў вобласным, гарадзкіх, раённых саветах, камэрцыйных структурах, розных канторах, інспэкцыях, фондах, выкладаюць у школах, вучэльнях і г. д.

У нас на Гарадзеншчыне ня можна было пісаць аб гэтым. Часам хіба што аб нейкім з «былых» можна было пачуць дзе-небудзь у чарзе альбо ў лазьні. Людзі, як кажуць, шмат што

ведаюць...

У прыгожым мястэчку Азёры, на беразе воза, куды я трапіла ўпершыню гэтым летам, мне ніяк не сядзелася на месцы. Часам стаяла ня вельмі сонечнае надвор'е, каб апальвацца, а часам папросту хацелася выйсьці ў лес на шпацыр па грыбы з гарэхамі.

Аднаго ў мне падалося, што я заблукала, хоць адчувала, што ўсё ж недзе недалёка ад дому. Выйшла на вузенькую лясную сцежку. Мяне здзівіла, што яна акуратна была пасыпана жвірам, хоць галінкі старых дрэваў так нізка апуськаліся на яе, што здавалася, быццам гэта нейкая маскіроўка.

Сцежка вывела мяне да брамы. Побач цагляная невялікая буда з вакнамі і пабітым шклом. А далей на горцы вялікі прыгожы двухпавярховы дом. Першы паверх ад фундамента складзены з цэглы, а другі, быццам мансарда, з вялікімі вокнамі, драўляны. Вокны сумна завешаны фіранкамі, здалася, што тут ніхто не жыве.

Побач з домам сталы мужчына

дзіўна пазірае на мяне й з усмешкай пытаецца: «Куда это, Красная Шапочка, путь держишь?» Мужчына з выглядаў просты, вясковы, напэўна, з Азёраў, і мне падумалася, што гэта чый-небудзь дом адпачынку.

Я па-беларуску з'явілася да яго, запытала, куды трапіць і патлумачыла, што, напэўна, заблукала. Найболей дзеда здзівіла тое, што я «папростаму» гавару, і ён ніяк ня здолеў уявіць, што я гарадзкая.

Моўчкі сядзелі, гаванілі за жыццё, дзед пачаў у ваць мінулае й распавёў мне, што трапіла я на былую абкамаўскую дачу. Маўляў, шмат каго ён з начальства ведае, хто быў і хто зараз у вобласці кіруе.

— Некалі, — апавядаў дзед, — яшчэ да пачатку, сюды часта наведваліся Першы, Другі ды й меншага рангу чыноўнікі, якія й дагэтуль сядзяць у аблвыканкаме. Усё навокал акружала міліцыя, а ў той будцы, што пры ўваходзе, таксама сядзеў паставы. А яны сабе пілі гарэлку, шашлык і ім шафёры смажылі, ды й юшку таксама яны варылі. Праўда, Першы шмат не ўжываў, быў чалавек інтэлігентны, ды й нешта страўнік у яго пабольваў. Але некаторых у машыну назад папросту заносілі, балявалі напоўніцу.

Здаралася, што дзеці іхнія, часам,

адныя, г. зн. з сябрамі й сяброўкамі, наяджалі. Чарку перападала ўсім выпіць, ніколі не шкадавалі.

Я папрасіла дазволу агледзець палац, праўда, ад другога паверху ключоў не было. Дарэчы, зараз ён, быццам, належыць нейкім спарцсменам. Дзед сказаў, што пасля пача папросту перадалі ў другія рукі, а іх пры месцы заставілі.

Палац сапраўды дыхтоўны, прасторны, жыві хоць зімой, хоць летам. Цёпла, утульна, багата, надзейна, і прыслуга да таго заўсёды побач. І гэта яшчэ ў той час, калі ў пасёлку Паўднёвым людзі баяліся другі паверх будаваць, бо Абэхэс адразу за скуру возьме.

А побач возера й лодкі. Усё на месцы й вельмі прыгожа, і быццам бы побач з іншымі турбазамаі для рабочага класу...

Мне хапіла часу, каб уявіць сабе чырвонашчокіх босаў, якія сьціпла й ветліва працягваюць табе руку, калі заходзіш да іх у габінэт. Асабліва гэта было адчувальна напачатку перабудовы. А недзе ўвечары альбо выхаднымі, можа, сядзелі тут за гарэлкай і, пасьмейваючыся, апавядалі адзін аднаму, як яны гуляюць у дэмакратыю. Яны й цяпер пасьмейваюцца.

Ф. МАЛЕЦКАЯ.

Што ў Верцялішках амаль задарма, тое ў Каробчыцах...

Цяжка зараз у Горадні з жыллём, ды і калі з ім было лёгка! Будавацца таксама ня ўсім пад сілу. За зарплату можна набыць хіба толькі два фундаментныя блёкі, ды і тыя з заводу не вывезеш, бо грошай болей не застаецца. Але ж гэта як каму.

Знаёмыя апавядалі, што адзін наш былы аднакурснік, які працуе ўжо спора на мытні, збудаваў у Баранавічах (вёска бліз Горадні) за нейкі год трохпавярховы домік па памерах, як трэйцяя частка чыгуначнага вакзалу ў Горадні. У доме дзесяць пакояў, тры прыбіральні — усё, як належыць.

Толькі якім жа чынам у тых

Баранавічах будуць, бо, як зноў жа распавядалі знаёмы, у Каробчыцах зараз каб выкапаць катлаван пад фундамент, экскаватаршчык запрасіў трыста даляраў. Яму даводзілі, што ёсць жа цэны — 50 «кускоў» беларускімі. На што ў адказ пачулі: беларускімі ніколі не хачу, а меней, чым за трыста даляраў, ня буду.

Дзіўна, што ў такой жа самай сітуацыі такі самы катлаван дзядзька ў Верцялішках выкапаў за пляшку гарэлкі й яшчэ падзякаваў, што белай прынеслі, а не якую там каляровую атруту.

(ав).

Сьціслым радком

На Дзятлаўшчыне рыхтуюцца адначыць стагоддзе Ігната Дварчаніна, дзеяча нацыянальна-вызваленчага руху ў Заходняй Беларусі. Створаны фонд, у які ўжо паступаюць сродкі для правядзеньня сьвяточных мэрапрыемстваў.

Хор «Сузор'е» сьвіслацкага РДК пабываў з канцэртамі на Беласточчыне, дзе ўзяў удзел у фэстывалі беларускай культуры «Нараў-93». У праграме фэстывалу ладзіліся сустрэчы з беларускімі літаратарамі Беласточчыны й кніжны кірмаш.

М. Д.

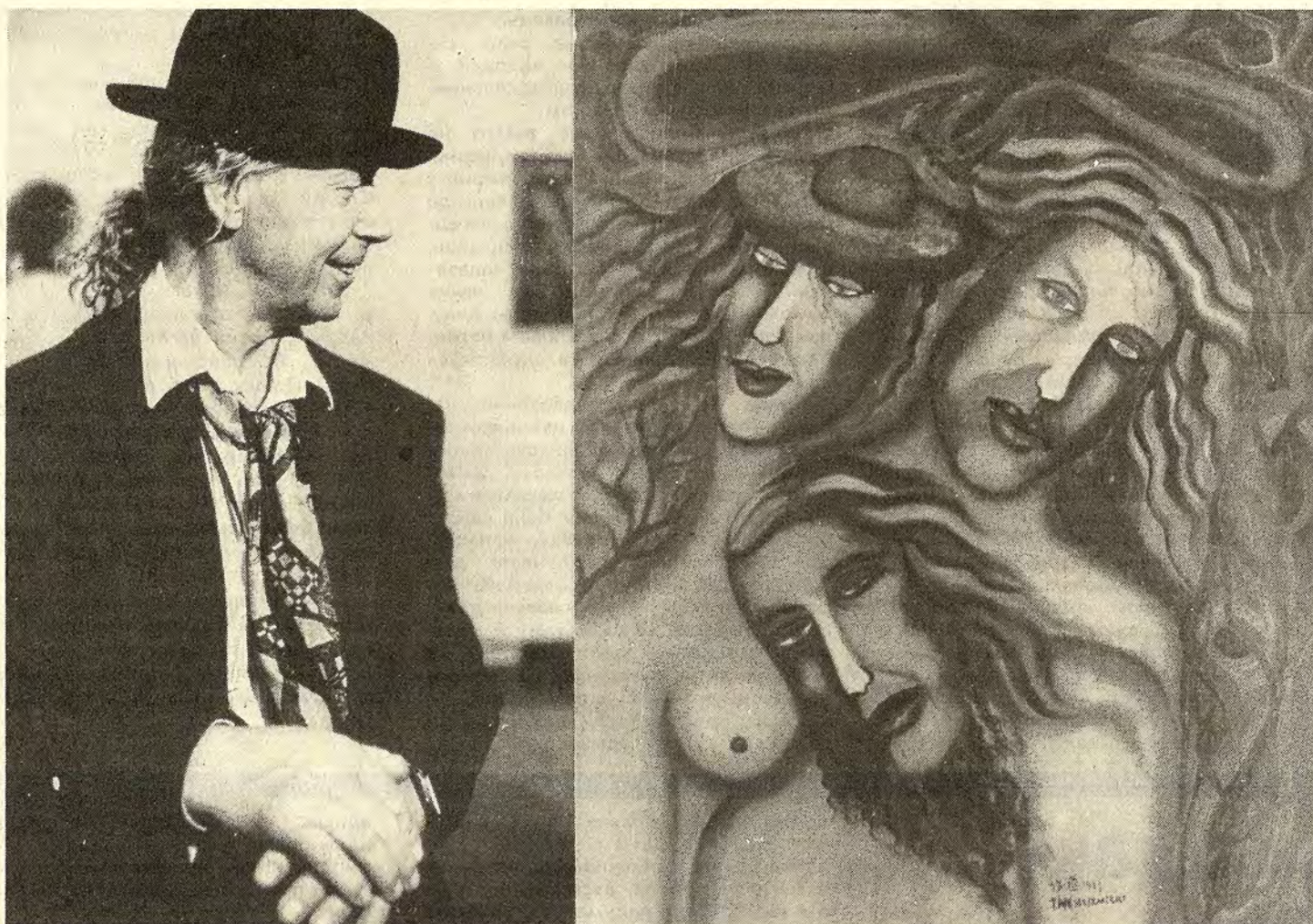

Фатаграфаваньне А. МАКАРЭВІЧ.

МАСТАЦТВА

Паўсвєта абыйсьці, каб выставіцца

8 верасня ў Горадні ў Новым замку адчыніў выставу сваіх карцін мастак са Швэцыі Ян Кузьміцкі, які ў 1934 годзе нарадзіўся на Гарадзеншчыне ў вёсцы Багданаўцы бліз Жалудка.

Ян хваляваўся, але па-добраму ўсьміхаўся й вылучаўся сваёй зьнешнасьцю. Падабраныя ззаду, накручаныя валасы, завязаныя ружовай стужкай, нагадваюць дзявочы хвосьцік. Ян кажа, што фатаграфаваньне любіць абавязкова ў капелюшы. Гаворыць парасейску, усё разумее па-беларуску.

Ён апавядае пра цяжкія гады, якія спазнаў у маленстве. Праз два тыдні пасля таго, як нарадзіўся, памерла маці. Папракалі сьрату, зьдэкаваліся, асабліва ў час вайны.

Зараз Ян быў у сваёй вёсцы й сустракаўся з усімі сваімі землякамі. Яму было цікава пабачыць людзей, з якімі некалі праходзіла яго жыцьцё.

Лёс і надалей не шкадаваў яго. У 1944 годзе Ян застаўся калекай, страціў нагу. У дваццацічатырохгадовым узросьце выехаў у Польшчу, а затым і далей у сьвет. Аб'ехаў аж 22 краіны.

Зараз жыве ў Швэцыі ў горадзе Упсала. Праўда, працуеца яму творча лепей у Фінляндыі, адкуль паходзіць яго жонка, дзе ёсць у бязлюдным месцы свой домік, у якім можна заўсёды застацца аднаму.

Акрамя карцін, на выставе было некалькі скульптур з дрэва. Ян таксама даўно гэтым займаецца, толькі прывезьці болей ня здолеў. А яшчэ ён спрабуе сябе ў тэхніцы манатыпіі.

Вітаўт супраць Ягайлы

У 1377 годзе пасля больш чым 30-гадовага княжаньня памірае вялікі князь літоўскі Альгэрд. Пасад вялікага князя заняў ягоны сын — Ягайла. Кэйстут, Альгэрдаў брат, з аднаго боку шануючы ідэю еднасьці, але, ўлічваўчы волю памёршага Альгэрда, які прызначыў сваім наступнікам Ягайла, прысягнуў свайму пляменьніку. Сам жа Ягайла бачыў у князі Кэйстуте й ягоным сыне Вітаўце асноўных сваіх канкурэнтаў. З мэтай пазбавіцца ад дзядзькі й стрыечнага брата ён заключыў пагадненьне з тэўтонскімі рыцарамі, зьлейшымі ворагамі краіны. Крыжакі былі ня супраць скарыстаць міжусобіцы ў ВКЛ дзеля сваіх карысных мэтай. Але заключэньне саюзу Ягайлы з тэўтонцамі не ўдалося захаваць у тайне. Дзякуючы манаху з Астэроды па імені Густын, даўнішняму прыхільніку Кэйстута, апошні своечасова даведаўся пра сакрэтныя пагадненьні.

Якраз у гэты самы час вялікі князь Ягайла паслаў у Полацак намесьнікам свайго брата Скіргайлу, але палачане адмовіліся пусьціць яго ў горад з-за таго, што той не прыняў праваслаўя. Ягайла, моцна абражаны такім учынкам жыхароў Полацака, пасылае войска на чале з адвергнутым Скіргайлам пад сьцены горада. І зноў добразычліўцы Кэйстута ў Прусіі неаднаразова папярэдзвалі яго аб небясьпецы. Як сьведчаць беларуска-літоўскія летапісы, стары Кэйстут паведаміў Вітаўту аб змове «За і, Воидила (службоўнік Ягайлы — заўв. аўтара), сестру дал, мою братанну, а из немецъ ми явлено что немьци записалися на нас. А се так третее: с ким мы ся воюем? — С немьци! Они с ними Полоцька добывають. Уже то проявилось, што они на нас полно стали с немьци». Але Вітаўт не паверыў гэтай інфармацыі, адказаўшы бацьку: «Еще того не доверяю гораздъ». Кэйстут, аднак, пайшоў на Вільна, пазбавіў Ягайла вялікакняжа

прастола, захапіўшы пры гэтым сакрэтныя паперы, якія сьведчылі пра зносіны Ягайлы з крыжакамі. Апошняму, тым ня менш, былі пакінуты ўсе ягоныя замкі, у першую чаргу, Крэва й Віцебск, шматлікія скарбы й маёмасьць. Ягайла ж павінен быў прысягнуць, што ніколі не ўзброіцца супраць Кэйстута. Затым ён паехаў у Віцебск, дзе, як здавалася на першы погляд, не працягла асаблівай увагі да дзяржаўных справаў.

Так, у 1381 годзе Троцкая й Віленская паловы Вялікага Княства Літоўскага ізноў апынуліся ў адных руках. Але не на доўга гісторыя накіравала Кэйстуту быць уладаром усяе дзяржавы. У наступным 1382 годзе Ягайла, карыстаючыся з выправы старога Кэйстута ў Ноўгарад — Северскую зямлю супраць мяцежнага князя Дзімітрыя Карыбута, зьняўцаку захапіў Вільню, а потым і Трокі. Вітаўт, які быў у Троках, вымушаны быў адступіць у Горадню, куды неўзабаве прыбыў і ягоны бацька. Сабраўшы вялікае войска, Кэйстут і Вітаўт рушылі насустрач Ягайле, якому на дапамогу прыйшоў мазавецкі князь Януш, тэўтонскія й інфлянцкія рыцары. Але бітвы так і не адбылося. Ягайла пад выглядам перамоў з дзядзькам і братам запрасіў абодвух князёў у свой абоз, вераломна схпіў, закаваў у ланцугі й адвёз у Крэўскі замак. У гэтым замку на пяты дзень і быў задушаны стары Кэйстут Ягайлавымі каморнікамі — Мосьцевым братам, Кучукам і Лісіцам Жыбеньцяям. Відавочна, што такое пакараньне чакала й Вітаўта, які, аднак, пераапрагнуўшыся ў вопратку служанкі, здолеў уцячы з Крэўскага замку спачатку ў Мазовію, а потым і да крыжакоў, каб помсьціцца за гвалтоўную сьмерць свайго бацькі.

У Прусіі Вітаўт быў вымушаны прыняць каталіцтва, абвясціць сябе васалам Тэўтонскага ордэна, каб атрымаць ад ягонага містра Конрада

Цольнэра дапамогу, барацьбе з Ягайлам. Пад выглядам дапамогі Вітаўту тэўтонцы намерваліся калі не падпарадкаваць Вялікае Княства Літоўскае, дык рэгулярна пустошыць землі краіны. Крыжакам было даспадобы ўнутранае змаганьне ў ВКЛ, якое паслабляла гэтую дзяржаву. А тым часам тэўтонскія рыцары рабілі рабаўнічыя напады, спалялялі гарады й вёскі, забівалі бязьвінных жыхароў. Вітаўт ня мог не бачыць каварных замыслаў крыжакоў, і таму ягоны хаўрус з імі ня мог быць трывалым. Больш таго, сам вялікі князь прапанаваў свайму стрыечнаму брату значныя тэрыторыі, калі толькі той парве адносіны з рыцарамі Ордэна. Вітаўт ахвотна даў згоду, вярнуўся ў Вялікае Княства Літоўскае й зноў перайшоў у праваслаўе. У выніку пагадненьня з Ягайлам Вітаўт атрымаў Горадню, Берасьце, Драгічын, Мельнік, Бэлз, Сураж, Камянец, Ваўкавыск, а затым Валынй і Падольле.

Так, у 1384 годзе прыпынілася міжусобная барацьба ў Вялікім Княстве Літоўскім і здавалася, што на землі краіны прыйшоў доўгачаканы мір. Але Крэўскае вуніа 1385 года й шлюб Ягайлы з польскаю каралеваю Ядзьвігаю зноў абвастрылі адносіны паміж дзьвюма галінамі Гэдымінавічаў. Годнасьць Вітаўта была моцна закранутая, калі Ягайла, атрымаўшы польскую карону, пад іменем Уладзіслава прызначыў сваім намесьнікам ВКЛ з тытулам вялікага князя Скіргайлу, а не яго, Вітаўта. І што гэта за тытул, «намесьнік караля ў ВКЛ»? Вітаўт, безумоўна, ведаў аб згодзе Ягайлы, якую той даў польскім магнатам у Крэве, далучыць Вялікае Княства Літоўскае да Польшчы. Так, ён быў моцна пакрыўджаны асабіста прызначэньнем Скіргайлы, але яшчэ больш быў зьняважаны ягоны гонар як патрыёта краіны. Душа Вітаўта не магла прымірыцца з рашэньнямі Крэўскай вуніі, якія фактычна прывялі да падпарадкаваньня ВКЛ суседняй Польшчы. Скіргайла быў толькі фар-

мальна кіраўніком краіны, але ўсімі справамі запраўлялі праездныя палкі. І Вітаўт ізноў становіцца на шлях барацьбы.

У 1389 годзе, калі Скіргайла ед'ехаў у Полацак, згодна «Хроніцы Быхаўца», «Віталт, яко мужный и на всем был делный и промыслный довсцепу великого, зобрал гроднян и подляшан и, тихо притяжи под Вилню, хотел замки обадва виленские отобрати». Двойчы ён спрабаваў штурмаваць віленскія ўмацаваньні, але так і ня здолеў імі авалодаць і быў вымушаны вярнуцца ў Горадню. Адгэтуль Горадня пачынае адыгрываць важную ролю ў плянах Вітаўта. На гарадзенскія замкі князь ускладаў вялікія спадзяваньні ў змаганьні з Ягайлам. Разумеючы выдатна, што выправа на Вільню выкліча адпаведную рэакцыю з боку караля й Скіргайлы, Вітаўт узмацніў гарадзенскія замкі, як, дарэчы, й замкі ў Берасьці, Суражы, Камянцы, жаўнерамі й гарматамі. Акрамя таго, ён прадрывіў рашучыя і, здавалася б, нелюбныя захады на дыпламатычным фронце. Вітаўт у другі раз просіць Вялікага магістра Тэўтонскага Ордэна аб дапамозе. Магло здацца, што спробы атрымаць падтрымку ў Конрада Цольнэра будуць бязвыніковымі.

Крыжакі добра памяталі пра крыўды, нанесеныя ім князем Вітаўтам у 1384 годзе, калі ён перайшоў на бок Ягайлы, зьнішчыўшы пры гэтым 3 рыцарскія замкі: Юргэнбург, Мэргэмбург і Навадцы. Але тым ня меней яны абяцалі дапамогу Вітаўту пры ўмове, што князь вышле ім значных закладнікаў з Вялікага Княства Літоўскага. Вітаўт з цяжкім сэрцам вымушаны быў пайсьці насустрач патрабаваньням крыжакоў. Напачатку студзеня 1390 года ён пасылае да Вялікага магістра Конрада Цольнэра ў якасьці закладнікаў свайго брата Жыгімонта, сваю жонку Ганну, пляменьніка, дачку, сястру, а таксама трымамага ў палоне смаленскага князя Глеба Сьвятаслававіча разам з іншымі 100 знатнымі баярамі

ГІСТОРЫЯ

ў Горадні

Цікава, што перад тым, як стаць мастаком, Ян змяняў каля пятнаццаці прафэсій. Быў краўцом, сьлесарам, маляр, мэханікам і г. д. А вось вершы пачаў пісаць яшчэ ў дзяцінстве, на сваёй радзіме.

Такі няпросты лёс, вандроўкі па сьвету не маглі не адклікацца адбіткам на сьветапогляд і творчасць мастака. Вельмі часта ў, здавалася б, халодных скандынаўскіх фарбах адчуваюцца матывы нечага блізкага — бедныя хаткі, прыціснутыя да зямлі...

Ян кажа, што з пачуццём сваёй Радзімы пражываў усё жыццё, дзе б ні быў. Аднойчы ў Амэрыцы мільянеры папрасілі, каб ён расказаў ім аб сваёй Радзіме, адкуль ён паходзіць і каб яны маглі ўявіць яе. Ён прывёў ім тады такое дзіўнае параўнаньне: «Дзень, сонца — гэта Амэрыка, а калі сонца заходзіць і ўжо амаль нічога не відаць — гэта й ёсьць мая Радзіма».

Яго цяперашнія ўражаньні ад Беларусі драматычныя. Ён расчараваны. «У вас у горадзе я бачыў, як нідзе, шмат прыгожых дзяўчат, і апранутыя яны добра, але чаму іх твары такія пустыя, чаму яны нічым не зацікаўлены, ходзяць як салдаты...».

Ян частае гасьцей самаробным напоєм. Рэцэпт даволі просты і, як кажа мастак, зусім бяскрыўдны: гарэлка, аранжыкавыя напоі і звычайная вада.

На адкрыццях выстаўкі, як заўсёды, адказныя асобы з выканкамаў — гарадзкога й вобласнага.

У зале даволі людна. Ян апавядае, што хоча застацца ў нас на паўгады, каб папрацаваць, але ўвесь час думае аб сваёй сям'і, якая засталася ў Швэцыі й сумуе па ім.

На разьвітаньне Ян піша некалькі слоў з пажадаваньнямі на сваёй брашуры па-польску.

М. К.

Фатаграфаву У. ВІДЭРКА.

Фатаграфаву А. УЛАДСЕВІЧ.

Далары не прадаюцца

Апошнім часам ля гарадзенскіх шапікаў, якія гандлююць валютай, стала сумна. Тут няма болей чэргаў з тых, хто жадае прадаць свае 10—20 далараў. Па тлумачэньні кар. «Пагоні» зьвярнуўся ў РКБ «Комплекс», дзе атрымаў такі адказ: згодна пастанове гарвыканкаму гандаль валютай за наяўны разьлік часова прыпынены. Жадаючым скарыстаць свае далары РКБ «Комплекс» дапаможа толькі ў апаратах па безнаўнаму разьліку.

Бесплатныя візы

Як стала вядома рэдакцыі газеты «Пагоня» ад духоўніка лютэранскай грамады Горадні спадара У. Сакаловіча, нямецкі ўрад выдзяліў гарадзенскім лютэранам квоту на бясплатныя візы. Але каб атрымаць такую візу, неабходна даслаць у нямецкае пасольства ў Маскве запыт, з якога вынікала б, што вам трэба паехаць туды з грамадзкімі, а не асабістымі мэтамі.

Дарэчы, двое гарадзенцаў нядаўна скарысталі з гэтай магчымасьці, яны адвезьлі на гістарычную Радзіму сьпісы 12 загінуўшых у час Другой Сусьветнай вайны нямецкіх жаўнераў.

Мусульмане Каралеўца падпарадкоўваюцца Беларусі

Згодна загаду духоўнага ўпраўленьня мусульман СНД, дзяржаваў Балтыі й Сібіры, Мухтасібат Беларусі прыняў пад сваё падпарадкаваньне вернікаў мусульманскай грамады Каралеўца (сучасны Калінінград).

На думку сьвятара гарадзенскіх мусульман спадара Ю. Крыніцкага, гэта вельмі своєчасовы крок духоўнага ўпраўленьня мусульман, бо большасьць мусульманскіх вернікаў Каралеўца — выхадцы з Беларусі.

Г. У.

й панамі Вялікага княства. Вітаўт мусіў таксама аддаць у рукі тэўтонскіх рыцараў Горадню і іншыя свае замкі. Бо надта ўжо крыжакі не давяралі Вітаўту, здагадваўся, што, дасягнуўшы сваіх мэтай, ён можа ізноў пакінуць іх. І таму Вялікі магістр прыняў жорсткія меры супраць закладнікаў, каб пазбавіць князя Вітаўта свабоды дзеяньняў. Усіх іх, уключаючы й жонку Вітаўта, ягонага брата Жыгімонта, смаленскага князя Глеба Сьвятаслававіча, крыжакі пад пільнай вартай разьмясьцілі ў прускіх замках.

У замках, якія належалі Вітаўту, зьявіліся моцныя крыжакі гарнізоны. Усе выдаткі на ўтрыманьне закладнікаў, што ацэнваліся ў 100 тыс. марак срэбрам, быў з абавязаны выплаціць сам князь. Вось толькі такой цаной здолеў Вітаўт купіць падтрымку й саюз з боку крыжакоў.

У той час, калі Вітаўт вёў перагаворы з Тэўтонскім Ордэнам і рыхтаваўся да барацьбы, ягоныя праціўнікі нанеслі яму неспадзяваны ўдар. У неспрыяльных умовах, калі была халодная й галодная зіма, Ягайла захапіў у Вітаўта замкі: Берасьце, Луцк, Сураж, Камянец. Толькі адна Горадня засталася ў руках князя. Але й пад гарадзенскія мury ўжо вялі кароль Ягайла й Скіргайла моцнае войска. Гарнізоны Верхняга й Ніжняга гарадзенскіх замкаў складаліся з жаўнераў Вялікага Княства й крыжакоў.

Вітаўт, разумеючы, што яны не ў стане доўга супраціўляцца ва ўмовах працяглай аблогі, пасьпяхаў з крыжакамі на дапамогу. На супрацьлеглым беразе Нёмана ён разьбіў свой стан і загадаў будаваць у тым месцы новы замак — «Новая Горадня». Але гэтая праца была дарэмна, бо неўзабаве кароль авалодаў Ніжнім замкам і пачаў штурм Верхняга. Тады Вітаўт і крыжакі вырашаюць працягнуць праз Нёман вялізны жалезны ланцуг, прымацаваўшы да яго віціны й лодкі. Атрымалася нешта нахштат наплаўнога маста, па якому можна было перавозіць з Верхняга замку параненых і хворых, дастаўляць туды новых жаўнераў і харчаваньне. І зноў намерам Вітаўта й крыжакоў не суджана было здзейсьніцца. Па

загаду Ягайлы палякі пасеклі ў верхняй частцы Нёмана векавыя сосны й, зьвязаўшы іх, пусьцілі ўніз па Нёману. Мэт быў зьнішчаны, а ў хуткім часе вымушаны быў здацца й гарнізон замку. Так драматычна скончылася абарона гарадзенскіх замкаў, якая працягвалася з 16 лютага па 8 красавіка.

Вітаўт, страціўшы ўсе свае ўладаньні, адыйшоў на Жмудзь, дзе пачаў зьбіраць новыя сілы для барацьбы з каралём. Ужо восеньню 1390 года ён ідзе на Вільню з вялікім войскам, пры якім у ліку замежных гасьцей знаходзіўся граф Дэрбі, будучы гэрцаг Ланкастэрскай й ангельскай кароль Гэнрых IV. У выправе таксама ўдзельнічалі прускі магістр Конрад Цольнэр і інфлянцы — Вэнэмар Бругэнаў. Пасьля ўзяцця Трокаў гэтае войска авалодала віленскім Крывым замкам, але Верхні замак, гарнізон якога складалі пераважна палякі, здолеў выстаяць. Ужо тады зьявіліся сімпаты большасьці жыхароў княства да Вітаўта.

Справа дайшла да таго, што палякі й сам кароль Ягайла не давяралі ім абарону замкаў, баючыся іхняга пераходу на бок Вітаўта. Але ў сувязі з загадам і хваробамі апошні вымушаны быў вярнуцца ў Прусію.

Летам наступнага 1391 году Вітаўт з новым прускім магістрам Конрадам Валэнродам зноў стаяў пад сьценамі стольнай Вільні, але й на гэты раз ня здолеў авалодаць горадам. Тым ня меней, восеньню Вітаўт захапіў гарадзенскі Верхні замак. Гарнізон, аснову якога складалі ліцьвіны й русіны, перайшоў на бок князя. Згодна прускім крыніцам, Вітаўт у канцы 1391 — пачатку 1392 гг. зноў пачаў з дапамогай крыжакоў будаваць у ваколіцах Горадні новыя замкі. Адзін з іх называўся New Garten (Новая Горадня) й павінен быў выкарыстоўвацца для абароны маста праз Нёман. Магчыма, што яго пачалі будаваць на тым самым месцы, дзе знаходзілася й першая новая Горадня. Другі замак меў назву Metenburg. Абодва замкі мелі моцныя й добра ўзброеныя гарнізоны крыжакоў.

Сам Вітаўт знаходзіўся звычайна ў

замку Рытэрс Вэрдэр блізу Коўна. Менавіта сюды ў самым пачатку 1392 года прыехаў незвычайны пасол — мазавецкі князь Гэнрык. Фармальна мэтай ягонага візіту зьяўлялася імкненьне ўзяць шлюб з сястрой Вітаўта — Рымгалай, але на самай справе перад ім была пастаўлена Ягайлам няпростая задача схіліць Вітаўта да пагадненьня з каралём і Польшчай. Ад імя Ягайлы мазавецкі князь абяцаў Вітаўту вярхоўную ўладу ў ВКЛ, калі толькі той адмовіцца ад хаўрусу з ненавіснымі тэўтонцамі. Пасьля доўгіх перамоваў і напружанага роздуму Вітаўт даў згоду. Тады ж быў выпрацаваны плян змовы супраць крыжакоў, ажыццяўленьне якога здавалася няпростым з увагі на тое, што ў Прусіі знаходзіліся шматлікія закладнікі з Вялікага Княства Літоўскага. Трэба было прымаць у разьлік і знаходжаньне крыжакі гарнізонаў у краіне.

У чарговы раз Вітаўт вымушаны быў хітрыць перад вялікім магістрам. Яму ўдалося ўпрасіць Валэнрода дазволіць сваёй жонцы выехаць у Летуву мяркуючы, што яе знаходжаньне ў Вялікім Княстве паспрыяе росту яго, Вітаўта, аўтарытэту. Вітаўт здолеў выцягнуць з Прусіі таксама сваіх галоўных баяраў Івана Альгімунтавіча Гальшанскага й Юрыя Бельскага, а таксама іншых панюў, абгрунтаваўшы сваё рашэньне вялікімі выдаткамі на іх утрыманьне. Можна толькі здзіўляцца ўменьню й майстарству, з якім Вітаўту ўдалося ўсыпіць пільнасьць вопытнага Конрада Валэнрода.

Нарэшце, ўсё было падрыхтавана для дзеяньня. Летам 1392 года ён раптоўна схапіў у замку Рытэрс Вэрдэр крыжакоў і нямецкіх купцоў, сам замак спаліў, і з вялікім палонам рушыў да замкаў Нойгартэн і Мэтанбург, якія пасля непрацяглага супраціўленьня здаліся. Дзе ні зьяўляўся Вітаўт, усюды яго з радасьцю сустракалі жыхары Княства. Даведаўшыся аб вяртаньні свайго брата на Бацькаўшчыну, польскі кароль Ягайла — Уладзіслаў у канцы ліпеня выехаў з Кракава ў Вялікае Княства. Браты сустрэліся 7 жніўня, на дзень

св. Дамініка ў мястэчку Востраў (цяпер Астроўля) непадалёку ад Ліды. Там і адбыліся першыя перамовы. Кароль пацвердзіў усё ранейшыя набыткі й валоданьні князя Вітаўта. Вітаўт, са свайго боку, прысягнуў на вернасьць Ягайлу, абяцаў заўжды яго падтрымліваць, ніколі болей не пакідаць у бядзе Польшчу. Затым перамовы былі працягнуты ў Вільні, дзе прысутнічалі каралева Ядзьвіга, Скіргайла, шмат князёў і панюў Вялікага Княства Літоўскага.

У вялікакняскім палацы Вітаўт прысягнуў на вернасьць каралева Ядзьвізе, абяцаў быць у дружбе й згодзе з князямі роду Гэдымінавічаў, у першую чаргу са Скіргайлам. Кароль затым прызнаў Вітаўта вялікім князем літоўскім, рускім і жамойцкім. Скіргайла, ў якасьці кампаньсацыі за страту ўлады ў ВКЛ, атрымаў у валоданьне Кіеўскае княства, а таксама Старыя Трокі й Крамянец. Закончыўся зьезд урачыстасьцямі ў касьцёле св. Станіслава, што знаходзіўся побач з вялікакняскай рэзідэнцыяй — Ніжнім замкам. У прысутнасьці віленскага біскупа Андрэя Вазілока браты працягнулі адзін другому рукі й яшчэ раз прысягнулі заўсёды прытрымлівацца дамоўленасьці. На заканчэньне цырымоніі на галаву Вітаўта была ўскладзена мітра Гэдыміна, а ў рукі дадзены аголены меч, жазло й княская пячатка з выявай «Пагоні». Так князь Вітаўт атрымаў права на вялікае княжаньне.

Астроўска-Віленскія пагадненьні ня толькі паставілі крэску пад крывавай братазбойчай вайной у Вялікім Княстве Літоўскім, якая пацягвалася з перапынкамі больш, чым дзесяць гадоў, але, што самае галоўнае, у выніку іх быў замацаваны ваенна-палітычны саюз ВКЛ і Польшчы ва ўсіх жыцьцёва важных для абедзвух краін справах. Як паказалі далейшыя падзеі, гэтае замірэньне й саюз зьявіліся галоўнымі фактамі перамогі над кракамі на Грунвальдзкім полі ў 1410 годзе.

У. КАНАНОВІЧ,
Г. Менск.

ЛІТАРАТУРА

Іосіф БРОДЗКІ

Вершы пра зімовую кампанію 1980 года

«Паўдзённай сьпёкай у даліне Дагэстана...»

М. Ю. Лермантаў.

I.
Хуткасьць кулі пры нізкай тэмпературы
залежыць ад моцы мішэні, якую наскрозь прашые,
ад яе імкненьня сагрэцца ў мускулатуры
цела і ў хітрых спляценнях шыі.

Камяні, як другое войска, ляжаць упавалку,
цені ў суглінак ціснуцца міма ўласнае волі,
а неба сыплецца ў вочы, як пякучая вапна,
і самалёт нябачны падобны да гадкай молі,
і спружынай з распоратага трыбуха матраца
ўзьнімаецца выбух, і гідлівая ад варонкі з лужай
ня можа кроў — як малако на пліце! — расьцякацца
і камянее скарынкай, апаленай чорнай стружкай...

II.
Пастух і Сейбіт з Поўначы гоніць статак
да мора, на Поўнач, распаўсюджвае холад.
Ясны марозны дзень у далінах Чучмэкістана.
Мэханічны слон задзірае хобат

перад чорнаю мышкай міны пад сьнегам —
горла рыгае снарадам, страхам і змерзлай
адзінай думкай, пазычанай у Магамэта:
каб гару праклятую зрушыць з месца!
Сьнег ляжыць на вяршынях... З нябеснага склада
шчодро сыплецца сухі паёк на прыбытак;
горы ня рухаюцца — і без усялякага блата
аддаюць сваю нерухомасьць трупам забітых.

III.
Сумныя, нудныя песні славяніна
ў Азіі вечарам. Мерзлая й гнілая,
азызлая чалавечая сьвініна
ляжыць на падлозе караван-сарая.
Кізяк дыміць. Ад холаду ногі чорныя, як вуглі,
сьмярдзіць анучамі, потам, забытай ласьней.
Сны аднолькавыя — як шынялі.

I больш казённых набояў, чым успамінаў уласны.
А ў роце — ад частых «ур-ра!» асадак...
Слава тым, на каго суседкі плявалі,
хто рабілі абарты ў шасьцідзесятых
і Айчыну ад сораму ратавалі!

IV.
Што пачуеш ты ў гуле чмяля над вішняй?
А што — у гуле лятаючага апарата?...
Жыць зрабілася нават цяжэй, чым выжыць.
Цяжэй, чым будаваць бліндаж з лазы вінаграда.
Цяжэй, чым з мараў — хмарачосаў ансамблі...
Сьвет разьлятаецца — як ветрам падзьмула:

сем і, прыватныя думкі, саклі...
Над руінамі чужога аула
ноч. Пад сябе спускае мазутам
нават жалеза, а месяц ад жаху,
што яго ўтопяць у боце разутым,
хаваецца ў хмарах, як у чалму Аллаха.

V.
Нікога няма — як на сьвята. Ніхто не марнуе паветра.
Прывезеная й кінутая, дзе можна,
ціша. I расьце, быццам цеста ў дзёжцы,
пустка. Калі б хоць на зорах істнела
жыцьцё — прагучалі б апладысмэнты,
а на сцэну пабег бы артылерыст плюгавы...
Забойства — наўная форма сьмерці.
Таўталёгія. Арыя папугая.

Справа тых, хто з-пад брыва наводзіць
ствол і муху жыцьця забівае зрокам,
справа моладзі, да каго кроў чужая даходзіць
толькі па чутках — альбо па траханьню цнотак..

VI.
Коўдру на лоб нацягні. Пракапай у трусе матраца
яму — ляжы ды слухай выцьцё сірэны.
Новы паўзе ледавік — ледавік ня з лёду, а з рабства.
Напаўзае на глёбус. I пад яго марэны
ўжо лягаюць дзяржавы, успаміны ды шлюшкі.
Нешта выдыхаючы, вылупаючы вочы з арбіты,
мы ператвараемся ў будучыя малюскі —
бо ніхто нас ня чуе, быццам мы трылябіты!..
З калідораў скразьняк, з квадратных вокнаў, са сьвідраванаў:
павярні выключальнік, скруціся клубком, небарача...
Пазванок — той шануе вечнасьць. Дурныя твае валасіны...
А ранкам ты станеш ракам — і не падняцца з карачак.

VII.
У стратасфэры ўсімі забытая сучка
брэша ў круглы ілюмінатар:
— Шарык! Шарык! Дзе ты? Я Жучка...
А Шарык — там, і на ім экватар
як ашыінік. Палі, яры ды адхоны
белем сваім паўтараюць завеяў гулы.
Фарба сораму пайшла на сыягі ды праклёны.
А ў замежнай — павеціцы куры
гэтаксама дрыж... як народзец бязьлікі,
і нясуць бязгрэшнага колеру яйкі...
Калі ёсьць нешта чорнае — толькі літары.
Як сьляды ацалелага цудам зайкі...

1980 год.

Пераклаў Алесь ЧОБАТ.

Фатаграфаваньне Д. РАМАНЮК.

Нямецка-беларускія шлюбы

Паводле інфармацыі радыёстанцыі «нямецкая хваля», сёлета ўстановамі адміністрацыі розных земляў Нямецчыны зарэгістравана больш за 20 нямецка-беларускіх шлюбаў. З гэтай самай інфармацыі вынікае, што пераважная большасьць шлюбаў створана тымі, хто прыехаў да Нямецчыны, атрымаўшы турыстычную візу, альбо па запрашэньню сваякоў.

Г. А.

А вёска не сьпяшаецца

Прыкладна месяц прайшоў з таго часу, як афіцыйныя прафсаюзы распачалі кампанію па збору подпісаў аб датэрміновым роспуску Вярхоўнага Савету. На Гарадзеншчыне паставілі свае подпісы звыш 20 тысячаў грамадзян.

Найбольшую актыўнасьць пакуль што выяўляюць гараджане, сяло пакуль што маўчыць. Але, на думку арганізатараў, калі скончацца на вёсцы восеньскія палявыя работы, то яна яшчэ скажа сваё слова.

Г. А.

На мове эспэранта

Як стала вядома рэдакцыі газэты «Пагоня», славетная беларуская паэтка Новіка — Пеюна «Зорачкі» нядаўна перакладзена на мову эспэранта. Песьня «Зорачкі» — адна з самых любімых музычных твораў гарадзенскіх эспэрантыстаў.

На жаль, аўтар перакладу пакуль што невядомы. Але, на думку тых жа эспэрантыстаў, пераклад зьдзейсніў сам паэт.

Дарэчы, выкананьнем гэтай песьні будзе адкрыта міжнародная канфэрэнцыя эспэрантыстаў, якая неўзабаве пачне сваю працу ў Горадні.

Г. АСТРОУСКІ.

20, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.15. «Запамінае мяне такой». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 10.30. «Францыск, сын Скарыны». Дакументальны фільм. 11.30. Мультифільм. 11.40. «Выклік». Мастацкі фільм. 13.05. Клуб «Агу-агу». 13.30. 17.30. Навіны. 13.40. Фільм-канцэрт. 14.20. «Тайна тайнаў». Навукова-папулярны фільм. 15.20. «Бывай, шпана замаскаваўся». Мастацкі фільм. 17.00. Беларуская літаратура. 5-ы клас. 17.40. «Альманах кінападарожжа». Кіначасопіс. 18.00. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 18.10. «Апошні кветка вясеніх матуль». Развагі пасля выступу. (Гр.). 18.40. Вяснік гарэстава. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Эпічныя праблемы эканамічнага крызісу. 19.55. Шануйце песні. 5-ы клас. 20.20. «Слова». Выступленне галоўнага спецыяліста Міністэрства культуры Беларусі па выяўленчым мастацтве У. Уродніча. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Спартыўны тэлекур'ер. 22.05. Тэлевізійны дом кіно. 22.55. Ніка. 23.10. «Цётка Маруся». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.30. Утро. 7.45. Фірматнае гаспадарства. 7.55. Эстрадны канцэрт. 17.40. Документальны фільм. 17.45. Гол. 18.15. Погода. 18.20. Эхо недели. 18.50. «Моя любовь — переплет». Г. Ярон. 19.40. «Спокойной ночи, малыши». 20.40. Прем'ера художественного телесериала

АТБ-брокер, ТВ-Х, Я. Жидковские, Здравствуйте! Мегамикс. В перерыве — Новости. 00.00. Пресс-экспресс. 00.10. Парадиз-коктейль.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Музыкальная коллекция. 8.25. Устами младенца. 9.00. Зал ожидания. 9.55. Звездный дождь. 11.10. «Гори, гори, моя звезда». Художественный фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Сказка, рассказанная ночью». Художественный фильм. 14.40. Анкет. 15.00. Прем'ера документального фильма «Испытания с высоты птичьего полета» (Испания). 3-я серия. 15.30. Там-там новости. 16.15. Трансформир. 17.00. Соотечественники. 17.30. Не будь динозавром. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Художественный фильм «Роковая женщина». (США). 20.20. Ретро-шлягер. 20.50. Экран криминальных сообщений. 21.00. Момент истины. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. Давайте разберемся. 22.55. Спасение 911. 23.50. Каунтдаун.

ПОЛЬША-I
13.00. Новости. 13.15. Это история. 13.45. Для молодежи. 14.30. Презентация. 14.50. Это история. 15.10. Энциклопедия. 15.25. Тридцать лет. 16.00. «Огнем и мечом». 16.15. Тайная история СССР. 16.30. Чрезвычайный пересмотр. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Тележурнал для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Лаборатория. 18.40. Домашний юрист. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Литературный еженедельник. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Студия выборов. 21.05. Прямо из Бельведера. 21.25. Телеастр. «Пат». 22.50. Миниатюры. 22.55. Репортаж. 23.25. Лексикон польской развлекательной музыки. 23.40. Открытки из Москвы. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Я хотела увидеть ангелов». Фильм пр-ва России. 02.05. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.10. Местная программа. 9.35. Книжкины во второй программе. 9.40. «Новые приключения». Мультисериал. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Поколения». Сериал пр-ва США. 10.40. Женский журнал. 11.05. Пожелания. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.10. Семь дней польского спорта. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Третья граница». Сериал пр-ва Польши. 15.00. Публицистическая программа. 15.45. Развлекательная программа. 16.00. Прем'ера для детей. 16.30. Приветствие. 16.35. Новые приключения. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Концерт. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Документальный фильм. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.30. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортеры «Двойки» представляют. 23.00. «Старший инспектор Морсес». Сериал пр-ва Англии. 00.40. Воспитательные знаки. 01.00. Панорама. 01.15. Фестивальная студия. 01.45. Ночь и стресс. 02.05. «Молнии». Сериал пр-ва США.

21, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Зноў чуе голас твой». Фільм-канцэрт. 9.00. Беларуская літаратура. 5-ы клас. 9.25. «Цётка Маруся». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 11.35. «Казкі Гормана». Фільм-балет. 13.30. Навіны. 13.40. «Рытмы палатанай душы». Музычны фільм. 14.30. «Доктар, зробіце мне прыгожым». Дакументальны фільм. 14.55. «Сэр». Мастацкі фільм. 16.10. Стар-топ-10. 17.10. Выяўленчае мастацтва. 3-ці клас. 17.25. Прэм'ера еры кино. (Гр.). 18.20. Тэлевізійная дошка аб'яў. 18.30. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 18.40. Роздум над фактам. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Сутрэца са старэйшым Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь С. С. Шушкевічам. Прамая лінія. 20.15. Дакументальны фільм. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 22.15. Запрашаю на вяселле. Калектывы Светлагорскага раёна. 22.55. Ніка. 23.10. «3 днём нараджэння». Адкрыццё Беларускага тэатра песні.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.15. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірматнае гаспадарства. 8.20. Домосилька. 8.40. Мультифільм. 8.50. Прем'ера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.40. Человек и закон. 10.10, 16.10. Новые имена. 10.50, 01.25. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Хожение по мукам». Художественный фильм. 1-я серия. 15.10. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Блокнот. 15.15. Дело. 15.25. Прем'ера мультфильма «Приключения Тедди Раксинга» (Англия). 15.30. Телематюры. 16.30. Технодром. 17.25. «Стратегия риска». Документальный фильм. 18.00. Погода. 18.05. «Просто Мария». 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Документальный фильм. 21.05. Поет И. Кобзон. 21.25. Прем'ера художественного фильма «Чудовищная декада» (Франция). 23.40. На первенство мира по шахматам. 23.55. Экстра-НЛО.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 11.00. «Трын-трава». Художественный фильм. 12.30. Мульти-пульти. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. По страницам «Вечернего салона». 15.00. Прем'ера документального фильма «Рождение Пресвятой Богородицы». 15.20. Там-там новости. 15.45. «Молодой тележурнал «Такой возраст». 16.15. Трансформир. 17.00. Сказки для родителей. 17.30. Господа-товарищи. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Прем'ера художественного телефильма «Санта-Барбара». 22-я серия. 20.15. Площадь искусств. 21.00. Бесшумные лидеры. 21.25. Зов Волея. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. На II Международном фестивале искусств имени А. Д. Сахарова. 24.40. Короча...

ПОЛЬША-I
15.00. Образовательное телевидение. 15.05. Техника. 15.15. Книга чудес техники. 16.30. Рисуи с нами. 16.40. Научно-популярный журнал. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.45. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Энциклопедия второй мировой войны. 18.45. В кино и на кассете. 19.05. «Скорчи». Сериал пр-ва США. 19.30. Рядом с нами. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.30. «Сенатор». Фильм пр-ва США. 23.05. Письма о хозяйстве. 23.45. Открытки из Москвы. Роберт Рождественский. 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Следы войны. 01.00. Публицистическая программа. 01.40. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.40. «Аннетта». Мультисериал. 10.05. Студия второй программы. 10.15. «Поколения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Пожелания. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. Отличия. 13.00. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Филип и Флап». Комедия пр-ва США. 15.00. Час откровения. 15.45. Развлекательная программа. 16.10. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мульти-сериал. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.35. Из краковской архива. 17.45. Отличия. 18.00. Развлекательная программа. 18.10. Знаки времени. 18.35. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.00. Тележурнал. 20.05. Документальный фильм. 21.00. Польские диалоги. 21.15. Развлекательная программа. 21.25. Фестиваль видеоклипов. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Письма из Европы. 23.00. «Последний из великих». Фильм пр-ва США. 01.10. Панорама. 01.15. «Путешествие». Фильм пр-ва Германии.

22, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Выяўленчае мастацтва. 3-ці клас. 9.15, 21.45. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 9.45. «Дарэга Памела». Фільм-спектакль. 1-я і 2-я серыі. 12.15. Мультифільм. 13.30. Навіны. 13.40. «Гісторыя Асі Клячыннай, якая кахала, ды не выйшла замуж». Мастацкі фільм. 15.30. Асаблівы выпадак. 16.00. Відэама-навідава. 17.00. Чатыры маналогі пра А. Рудзэрмана. 17.30. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 17.50. «Гарадніца». Літаратурна-мастацкая праграма. (Гр.). 18.30. Навіны бі-бі-сі. 18.45. Абласныя навіны (Гомель). 18.55. «Гадзіннік спыніўся ў поўначы». Мастацкі фільм. 20.40. Кантакт. 20.45. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Назад, у СССР». Мастацкі фільм. 23.45. Ніка. 0.05. Топ-агент.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірматнае гаспадарства. 8.20. Мультифільм. 8.50. Прем'ера художественного фильма «Просто Мария». 9.40. Торговый мост (прямая). 10.10. 440 герц. 10.50, 24.25. Пресс-

экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Хожение по мукам». Художественный фильм. 2-я серия. 14.25. Телематюры. 15.10. Блокнот. 15.15. Прем'ера мультфильма «Приключения Тедди Раксинга» (Англия). 15.40. Музограф. 16.00. Моя новая маза. 16.20. Клуб 7000. 16.50. Технодром. 17.25. В эфире межгосударственной телерадиокомпания «Мир». «Здравствуйте, это я!». 17.50. Документ и судьбы. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.55, 20.40. Общественное мнение. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 21.00. «Бенефис пародиста». М. Грушевский. 22.10, 23.25. Музыка в эфире. Часть 1-я и 2-я.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Бесшумные лидеры. 8.40. Зов Волея. 9.00. Ретро-шлягер. 9.15. Прем'ера документального фильма «Опыт» (Записки провинциала). 10.00. Балет. Балет... 11.00. Художественный телефильм. «Санта-Барбара». 22-я серия. 11.50. Театральный развезд. 12.25. Досуг. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «В начале славных дел». Художественный фильм. 2-я серия. 14.30. Мульти-пульти. 15.00. Бизнес: новые имена. 15.15. Там-там новости. 15.30. Музыкальный класс. 16.00. Христианская программа. 16.30. Трансформир. 17.15. Обратный адрес. 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 22-я серия. 20.15. «Клуб 21». 20.55. 60 минут. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. Роковая инвариантность, или Счастливчик Пьюццо. 23.25. Экстрасенс.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 11.30. Таков мир. 12.15. «Клуб 21». 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.40. Документальный фильм. 15.20. Артист и его мир. 15.55. Европейский портрет. 16.15. Лексикон искусства. 16.30. Документальный фильм. 16.40. Мультифільм. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Зоревое. 18.40. Тележурнал. 19.05. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 20.55. Спортивная студия. 22.45. «Клуб 21». 23.30. Репортаж. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Баллада о Янушке». Сериал пр-ва Польши. 01.25. Публицистическая программа.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.40. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Японии. 10.15. «Поколения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Пожелания. 12.00. Панорама. 12.05. Студия второй программы. 12.15. 45 минут со звездами. 13.00. Вопросы-ответы. 13.30. Документальная программа. 14.00. Панорама. 14.05. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 14.50. Концерт. 16.00. Музыкальный симпозиум. 16.30. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Италии. 17.00. Панорама. 17.05. Тележурнал. 17.25. Летний журнал. 17.50. Розыгрыш лото. 17.55. От первого до первого. 18.30. «Поклонения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Свидетели XX века. 20.30. Документальный фильм. 21.00. «Жизнь начинается после тридцати». Сериал пр-ва США. 22.00. Панорама. 22.05. Спортивная студия. 22.45. «Клуб 21». 23.30. Репортаж. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Баллада о Янушке». Сериал пр-ва Польши. 01.05. Концерт. 02.00. Документальный сериал.

23, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Гімназія». Дакументальны фільм. 9.15. 21.45. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 9.45. Топ-агент. 10.15. Вечер нараваніаў. 11.15. «Асенія ранішнік». Мастацкі фільм. 1-я і 2-я серыі. 13.30. Навіны. 13.40. Мультифільм. 14.00. «Дом Бернарды Альбы». Мастацкі фільм. 15.35. «Надзея-экспресс-2». Акцыя амерыканскай гуманітарнай арганізацыі «Сіці хуп інтэрнэшнл». 16.55. Гісторыя. 11-ы клас. 17.40. Дакументальны фільм. 18.00. Экалогія і мы. (Гр.). 18.30. Навіны бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Гр.). 19.10. Зачытайце мае пісьмы. 19.15. Здароўе. 19.45. Пазіцыя урада. 20.00. Слова. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 22.15. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Сонца». 23.45. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірматнае гаспадарства. 8.20. 15.50. Дзям. 8.50. Прем'ера художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.40. Стороны света. 10.05, 16.40. ... До 16 и старше. 10.50, 00.40. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Хожение по мукам». Художественный фильм. 3-я серия. 14.25. Телематюры. 15.10. Блокнот. 15.15. Прем'ера мультфильма «Приключения Тедди Раксинга» (Англия). 15.40. Документальный фильм. 16.20. Дневник. 17.50. Международный конкурс артистов балета. 17.55. Погода. 18.00. «Просто Мария». 18.45. Кинопанорама. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лотто «Миллионы». 21.10. «Судьба человека». Художественный фильм. 23.25. На первенство мира по шахматам. 23.40. Хит-парад «Останкино».

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. Стороны света. 9.00. «Белой акации...» Русский романс. 9.40. «К-2» представляет. 10.35. У Ксюши. 11.05. Художественный телефильм. «Санта-Барбара». 22-я серия. 11.55. Пилитим. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Аниматика. 14.45. Непознанная Вселенная. 14.45. Алкоголизм. 15.15. М-стресс. 15.30. Там-там новости. 15.45. Телематюры. «Шаги победы». 17.45. Парламентский час. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Санта-Барбара». 22-я серия. 20.15. Хроно. 20.45. Экран криминальных сообщений. 21.00. Отечество мое. 22.20. Автомат. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.40. Арт-обстрел. 23.15. Музыкальный экзамен.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.45. Поговорим о детях. 11.00. «Полицияские из Майя». Сериал пр-ва США. 12.00. Четверть часа на экране. 12.15. Тележурнал. 12.40. Программа для молодежи. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Программа для детей. 14.30. Документальный фильм. 15.20. Экологическая программа. 15.35. Животные мира. 16.05. Через моря и льды. 16.30. «Радость жизни». Сериал пр-ва Франции. 16.35. Робинзон. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Для молодежи. 17.45. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Тележурнал. 18.45. Антенна. 19.05. Документальный сериал. 19.30. Католический журнал. 20.00. Музыкальный журнал. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Программа о работе правительства. 21.20. «Политические из Майя». Сериал пр-ва США. 22.15. Только в первой программе. 23.10. Открытки из Москвы. 23.25. Репортаж. 00.00. Новости. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. «Каморра». Документальный фильм. 01.35. Это люблю.

ПОЛЬША-II
8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.40. «Кот в сапогах». Мультисериал. 10.10. Студия второй программы. 10.15. «Поколения». Сериал пр-ва США. 10.40. Мир женщин. 11.05. Пожелания. 12.00. Панорама. 12.05. Культурно-публицистическая программа. 13.00. Учитель мира. 14.00. Панорама. 14.05. «Банда». Комедия пр-ва Дании. 15.45. Культурно-публицистическая программа. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультисериал. 17.05. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.30. Мультисериал. 17.35. Люди с первых страниц газет. 18.35. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Национальные меньшинства. 21.00. Музыкальный репортаж. 22.00. Панорама. 22.30. Деклар. 23.15. Опера Д. Верди. «Аида». 01.00. Панорама. 01.05. Развлекательная программа.

24, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ
8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. «Сіліфіда». Фільм-балет. 9.00. Гісторыя. 11-ы клас. 9.30. «Дзяжурная аптэка». Мастацкі фільм. 10.00. «Калыска годзеца ад безданна». Дакументальны фільм. 11.00. Мультифільм. 11.10. «Ен, яна і дзеці». Мастацкі фільм. 12.25. Шматгалоссе. 13.15. Пазіцыя урада. 13.30. Навіны. 13.40. «Маналог пра каханне». Фільм-канцэрт. 14.55. «Апошняя ноч». Мастацкі фільм (Румынія). 16.40. «Дагэрада свечка да палічкі». Спектакль. 18.20. Тэлевізійная дошка аб'яў. 18.30. Дэзнік Прынёмання. (Гр.). 18.40. Дакументальны фільм. 19.00. Толькі па пятніцах. Інфармацыйна-публіцыстычная праграма. (Гр.). 19.40. Воборз. 20.35. Кантакт. 20.40. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Стоп-кадр. 22.05. «Дзве стралы». Мастацкі фільм. 23.40. Ніка.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»
5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фірматнае гаспадарства. 8.20. В гостях у сказки. Художественный фильм «Три толстяка». 10.00. Клуб путешественников (с сурдопереводом). 10.50, 01.20. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Мещанин». Фильм-спектакль. 14.25. Ридж. 14.50. Бизнес-класс. 15.05. В гостях у сказки. Художественный фильм «Три толстяка». 16.45. Как добиться успеха. 17.20. Свет и тени свободной торговли. 17.40. Человек и закон. 18.10. Погода. 18.15. Вагон 03. 18.45. Поле чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Человек недели. 20.55. Прем'ера художественного фильма «Сунин». 12-я серия (Англия). 21.55. ВИД представляет: Политбюро, Музобоз, Авто-шоу, Программа X, Хит-конвейер.

КАНАЛ «РОССИЯ»
7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Телевизионная биржа труда. 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. Отечество мое. 9.10. В мире животных. 10.10. Гжель. 10.30. Дженгльмен-шоу. 11.00. Художественный телефильм «Санта-Барбара». 22-я серия. 11.50. «Виртуозы Москвы» в Хихоне (Испания). 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Студия «Сатирикон»: «Лицедеи». 14.40. Русская виза. 15.20. Минирет. 15.40. Там-там новости. 15.45. Телематюры. 16.30. Технодром. 17.25. «Стратегия риска». Документальный фильм. 18.00. Погода. 18.05. «Просто Мария». 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Документальный фильм. 21.05. Поет И. Кобзон. 21.25. Прем'ера художественного фильма «Чудовищная декада» (Франция). 23.40. На первенство мира по шахматам. 23.55. Экстра-НЛО.

ПОЛЬША-I
7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.45. Поговорим о детях. 11.00. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 11.30. Таков мир. 12.15. «Клуб 21». 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.45. Взгляд на Германию. 15.15. Общественные организации. 15.30. Евротуристка. 16.00. Как быть молодой, красивой и здоровой. 16.15. Если не Оксфорд, то что? 16.35. Публицистическая программа. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.45. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Журнал потребителя. 18.40. Наука и музыка. 1

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Фатаграфавы А. КЛЯШЧУК.

Рынак

На рынку дождж. Студзёна. Восень. Пакупнікоў менш як звычайна. Праўда, гандлю гэта не перашкаджае. У тых, хто гандлюе, усё роўна «вясёлыя» твары. Тавар прапаноўваецца за даляры, а калі такіх няма, то ў пераарыўку па курсу за расейскія рублі. Даражэй за ўсё абыходзіцца за беларускія грошы. Расейскі рубель купляюць пад 60%, за даляр беларускімі — 1900.

Турэцкія джынсы, мабыць, пашытыя ўсё ж у Польшчы — 20 даляраў, італьянскія каўры, якімі абвешаны ўвесь рынак, у залежнасці ад памераў — 45—105 даляраў.

«Snickers» каштуе ўжо амаль тысячу, гарэлка пераваліла за дзве, і ўвесь час трымаюцца цэны на садавіну й гародніну. Дарэчы, персікі з Крыму, як быццам ўчора абараныя з дрэва, вінаград, таксама крымскі, аж тае ў роце, салодкі-салодкі. Мясца, вэнджаніна, шынкі — любых гатункаў.

Толькі людзі ўсё ходзяць і нечага шукаюць і, здаецца, ніхто нічога не купляе. Як зазначыў адзін польскі гандляр: «Такое ест жыццё...»

Цэны на некаторыя харчовыя тавары ў мінулыя выхадныя на Гарадзенскім рынку:

Сьвініна, 1 кг — 1400—5000 руб.
Вэнджаніна, 1 кг — ад 2000 да 9000 руб.
Бараніна, 1 кг — 2000—3000 руб.
Шынка, 1 кг — 2500—6000 руб.
Яйкі, дзесятак — 500 руб.
Курыца, 1 шт. — 4000 руб.
Качка, 1 шт. — 3500 руб.
Пячонка, 1 кг — 1700 руб.
Масла, 1 кг. — 2800 руб.
Сыр «Расейскі», 1 кг — 3000 руб.
Капуста, 1 кг — 130—150 руб.
Мёд, 1 кг — 7000 руб.
Смятана, 1 л — 900 руб.
Алей, 1 л — 2000 руб.
Вінаград, 1 кг — 1000 руб.
Персікі, 1 кг — 2000 руб.
Бананы, 1 шт. — 480 руб.
Бульба, 1 кг — 130 руб.
Рэдка, 1 кг — 120 руб.
Гуркі, 1 кг — 600 руб.
Цыбуля, 1 кг — 250 руб.
Перац, 1 кг — 1500 руб.
Морква, 1 кг — 200 руб.
Памідоры, 1 кг — 600—700 руб.
Яблыкі, 1 кг — 200—250 руб.
Грушы, 1 кг — 300 руб.
Сылівы, 1 кг — 250 руб.
Разынкі, 1 кг — 2500 руб.
Хурага, 1 кг — 2500 руб.
Часнык, 1 кг — 2000 руб.
Дыня, 1 кг — 800 руб.
Гарбуз, 1 кг — 450 руб.
Цукар, 1 кг — 1300—1600 руб.
Гарэлка, 1 бут. — 2300—2700 руб.
Даляр ЗША — 1900 руб.

М. ЖЫЛЕЎСКАЯ.

Крымінальная хроніка

З Ашмянскага краязнаўчага музея зніклі пяць нямецкіх крыжоў і тры мэдалі. Аднак злодзеяў хутка ўдалося затрымаць. Імі аказаліся навучэнцы Ашмянскага ПТВ.

У вёсцы Кватэры Бераставіцкага раёна з усёй маёмасцю згарэў дом. На наступны дзень на папалішчы адшукалі абгарэўшыя астанкі цела гаспадыні, пэнсіянэркі 1924 года нараджэння.

У выніку пажару па праспекце Касманаўтаў у Горадні таксама загінула гаспадыня 1936 года нараджэння.

Згарэла кватэра інваліда II групы ў мястэчку Астравец Гарадзенскай вобласці. Гаспадар загінуў.

Прычына пажару ва ўсіх выпадках — неасцярожнае абыходжаньне з агнём пры паленьні ў ложку.

На КПП «Беняконі» Воранаўскага раёну затрымана «Жыгулі» з прычэпам. За межы Беларусі жыхар Летувы вывозіў 70 аўтаапаў, 35 камэраў і 30 комплектаў бакавых шыбаў.

Двох навучэнцаў Гарадзенскага хіміка-тэхналягічнага тэхнікума ноччу выйшлі на дарогу з нажом і адабралі ў сустрэўшага ім чалавека 8 тысяч рублёў і заплецнік з рэчамі. Рабаўнікі затрыманы.

Непрыемнасцямі скончылася сварка паміж мужыком і жонкай у Горадні. Шафёр Гарадзенскага БУ-110 у сваёй кватэры пад гарачую руку

сапсаванай жончыны рэчы коштам у 50 тысяч рублёў. Узбуджана крымінальная справа.

За восем месяцаў сёлета мэдвільчварэзнік «наведаль» у Горадні 1113 рабочых прамысловых прадпрыемстваў, 14 інжынерна-тэхнічных работнікаў, 647 часова непрацуючых, два навучэнцы ПТВ і два студэнты. 136 разоў кліентамі станавіліся жанчыны. Аднак найбольш уражвае лічба пэнсіянэраў — 291 выпадак. Дарэчы, у мінулым годзе гэта здаралася 77 разоў.

А. ІВАНОВ.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАЎЦОВ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газета выдаецца штотыдзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афсэты друк.
Гарадзенская вобласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падысана да друку 1993 г.

Тыраж 3252 паасобніка Замова 4019

«Нёман» расчароўвае

Выступаючы ў гасцях супраць менскага «Дынама-93» ў 9-м туры нацыянальнага чэмпіянату Беларусі па футболе, гарадзенскі «Нёман» пацярпеў буйнае паражэнне — лікам 5:0.

З астатніх гульняў тура неабходна адзначыць перамогу менскага «Дынама» з лікам 4:1 над бабруйскім «Фандокам», а таксама перамогу на сваёй пляцоўцы віцебскага «КІМа» над магілёўскім «Дняпром».

Г. У.